

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Gfv.VII.30.460/2017/7.

**A tanács tagjai:** . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Osztovits András előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

**A felperes:** )

**A felperes képviselője:** Szabó Balázs Gábor Ügyvédi Iroda ügyintéző:  
dr. Szabó Balázs Gábor ügyvéd

**Az alperesek:** I. rendű

II. rendű

**Az I-II. rendű alperesek képviselője:** Lendvai és Szörényi Ügyvédi  
Iroda ügyintéző: dr. Lendvai András ügyvéd

**A per tárgya:** szerződési kikötés tisztességtelenségének  
megállapítása

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** felperes

**A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:** Fővárosi  
Ítéltábla 19.Pf.21.314/2016/11. számú ítélet

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:** Fővárosi Törvényszék  
36.G.43.046/2015/10. számú ítélet

**Rendelkező rész**

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] 2007. szeptember 21-én a felperes az I. rendű alperes jogelődjével jelzálogjoggal biztosított deviza alapú kölcsönszerződést kötött, amelyet közjegyzői okiratba foglaltak. A szerződés I.4.6. pontja szerint: „A Kölcsön és járulékai mindenkor összegének megállapítása, illetve a kölcsön folyósításának időpontja és a szerződés alapján fennálló tartozás indokai összegével igazolása szempontjából a Bank üzleti könyvei és nyilvántartásai az irányadók, az abban foglaltakat kell mértékadónak tekinteni. Ennek megfelelően a szerződő felek a mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozás mértékének megállapítása tekintetében alávetik magukat a Hitelező nyilvántartásai és üzleti könyvei tartalmának,

azt magukra nézve kötelezőnek fogadják el".

### **A kereseti kérelem és az alperesek védekezése**

- [2] A felperes kereseti kérelmében - többek között - a kölcsönszerződés I.4.6. pontja szerinti kikötés tisztességtelenségének megállapítását kérte a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II.5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés j) pontjára hivatkozással.
- [3] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte.

### **Az első- és másodfokú ítélet**

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította a kölcsönszerződés I.4.6. pontja tisztességtelenségét. Megítélése szerint ez a szerződéses rendelkezés a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontjába ütközik, mivel lehetőséget biztosít a hitelezőnek arra, hogy a bizonyítási terhet a felperes terhére megfordítsa. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.
- [5] Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a felperesnek a kölcsönszerződés I.4.6. pontja szerinti kikötés tisztességtelenségének megállapítása iránti keresetét is elutasította. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg: a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 3. § (5) bekezdése szerinti szabad bizonyítás elve alapján a bíróság bizonyítási eszköz alkalmazásához nincs kötve, így a bizonyító bank ellenfeleként a felperest a támadott szerződéses rendelkezésen alapuló bizonyítási eszközzel szemben is megilleti a védekezés, az ellenbizonyítás joga. Ez a szerződéses rendelkezés tehát nem változtatja meg a felperes hátrányára a bizonyítási terhet, ezért az - ez okból - nem minősül tisztességtelennek.

### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [6] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helytadó határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat meghozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt) 51. § (1) bekezdésébe ütközik, mivel ez a jogszabályi rendelkezés kifejezetten a lejárt követelés érvényesítése esetén ad lehetőséget a hitelező banknak az adatok kiadására. Ehhez képest a támadott szerződéses rendelkezés nem tesz ilyen korlátozást, kifejezetten a mindenkor fennálló kölcsön és járuléktartozás tekintetében jogosítja fel erre a bankot. Álláspontja szerint azért is

jogszabálysértő a jogerős ítélet, mert a szerződéses rendelkezést tartozáselismerő nyilatkozatnak lehet tekinteni, amely alkalmas arra, hogy a felperes hátrányára a bizonyítási terhet megfordítsa, ezért a a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontja alapján tisztességtelen.

- [7] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [8] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.
- [9] A felperes felülvizsgálati kérelmében konkrét jogszabálysértésként hivatkozott a Hpt. 51. §-ra. A Kúria utal arra, hogy vonatkozó joggyakorlata alapján (BH1996. 372.) az rPp. 270. § (1) bekezdése és 275. § (2) bekezdése együttes értelmezése szerint a felülvizsgálatnak csak olyan jogi álláspont vagy mulasztás szolgálhat alapul, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt. Tekintettel arra, hogy a felperes az eljárás során korábban egyszer sem, kizárólag a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a Hpt. 51. §-ára, a Kúria érdemben nem vizsgálhatta, hogy a jogerős ítélet ez okból jogszabálysértő-e.
- [10] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Korm. rendelet vonatkozásában a Kúria a honlapján elérhető 1/2018. számú gazdasági elvi határozatban kifejtetteket változatlanul, minden részletében irányadónak tekinti. Az adott ügyben a perbelivel tartalmilag, a lényegét tekintve megegyező szerződéses rendelkezés tekintetében a Kúria akként foglalt állást, hogy az a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára nem fordítja meg. Rámutatott, az a szerződéses rendelkezés, amely szerint a pénzügyi intézmény a saját nyilvántartásai alapulvételével jogosult a fogyasztói tartozások kimutatására, és a szerződő felek az e kimutatás alapján készült, közokiratba foglalt ténytanúsítványt tekintik irányadónak, nem minősül joghatályos tartozáselismerő nyilatkozatnak, ezért a bizonyítási terhet a fogyasztó számára hátrányosan nem változtatja meg és nem korlátozza a fogyasztó jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét sem. Döntésének jogi indokolásában hangsúlyosan hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. 242. §-ában, a Hpt. 206. §-ában, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. 21. §-ában, a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. tv. 111. § (1) bekezdésében, a Korm. rendelet 1. § (1) bek. i) és j) pontjaiban írtakra. A Kúria tehát egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy a perbeli szerződéses rendelkezés a bizonyítási terhet nem fordította meg.
- [11] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

#### **Záró rész**

[12] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperes az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles - figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdéseire - az alperesek felülvizsgálati eljárásában felmerült költségei megfizetésére.

[13] A Kúria a döntését tárgyaláson hozta meg

, 2018. március 13.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk.  
előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró